

Byraadet antager derfor, at det kunde være hensigtsmæssigt, om Bestemmelsen i Loven af 1863 § 12 om, at Klassifikation ikkun maa anvendes enten gennem Hartkornet eller gennem Assurancesummerne, forandredes derhen, at det kan tillades at anvende begge Klassifikationerne ved Siden af hinanden, — eller i alt Fald, at det kan tilstedes at forøge Husskatten, for herigjennem at bringe det tilfattede Forhold ($\frac{1}{6}$ a $\frac{1}{4}$) i Eiendomsafskatterne tilsteds, hvor det, som her i Kommunen, meget er forrykket, forsaavidt en Berettigelse ikke alt maatte ligge i Loven til at foranstalte en saadan Forøgelse af Husskatten ved de Revisioner, som Ordningen (Vedtagten) skal underkastes efter Lovens § 15. Heri Byen vilde til Ex. Forholdet tilnærmelsesvis kunne føres tilbage til det Tidligere ved at forhøje Husskatten, der nu svares med 1 D. pr. 25 Kr. Assurancefum, til 10 D. pr. 100 Kr. Assurancefum, og ved foretagen Prøve har man forvisset sig om, at Bygningerne derved ikke ville paalægges nogen uforholdsmæssig Byrde, medens naturligvis et rigtigere Forhold vilde fremkomme, hvis man tillige kunde klassificere Bygningerne.

Ved Gjennemførelsen her af Loven af 11te Februar 1863 har det viist sig, at det vil være mindre heldigt, naar man ikkun ved Revisionerne efter § 15 kan drage de indenfor Bygrænsen liggende Arealer, som ikke ere ansatte til Taxt 24, ind under en hertil svarende Beskatning, naar de i Mellemtiden enten bebygges eller indtages til Gaardsrum, Oplagsplads eller Dæve, og Byraadet maa derfor anbefale, at der i et eventuelt nyt Lovforslag optages en Bestemmelse om, at Forandring i Grundskatten mellem Revisionstidene ogsaa kan ske, naar saadan Grund indtages til Anvendelse som anført, hvortil man mener, at der i den nævnte Lovbestemmelse faaves Hjemmel.

I Overensstemmelse hermed tillader Byraadet sig saaledes at indstille, at Loven af 11te Februar 1863 søges ændret."

50. Skive Byraad, dat. den 29de Marts 1879.

... "Gjennemsnitsbeløbet af fast Eiendoms Skat til Skive Kommune, hvis Skattevedtægt endnu ikke er affattet, har, saavidt den efter Lovens § 11 skal medtages ved Beregningen, for 1853—62 udgjort 2,634 Kr. 83 D., men for 1869—78 kun 2,248 Kr. 64 D., og skulde Tilladelsen til en Afvigelse fra Loven kun sigte til dette virkelige Gjennemsnitsbeløb, vilde Forslaget saaledes ikke have videre Interesse for Byen. Det tør imidlertid vel forudsættes, at, naar, som her, dette er under $\frac{1}{6}$ af Liaarets samlede Skattebeløb i Gjennemsnit, skal denne Sjetteedel kunne sættes som Minimum, — her for 1869—78 3,594 Kr. 70 D. — efter som Loven selv anviser dette Forhold mellem begge Slags Skatter, og naar udtrykkelig Bestemmelse i den Retning tilføies, maa Byraadet, da Anvendelsen af et saadant Minimum baade vil være konsekvent og ikke kan kaldes ubillig mod Grundeierne, men det vilde stride mod Byens Lær, om det Skattebeløb, for hvilket den skulde have reel Sikkerhed, uden Nødvendighed formindskedes af Hensyn til et langt tilbageliggende Liaar, vidt forskjelligt fra Nutiden, ogsaa i Henseende til Pengenes Verdi, anse det saavel for billigt som for Byen ønskeligt, at et Lovforslag som det foreliggende bliver til Lov."

Randers Amt.

51. Randers Byraad, dat. den 11te Marts 1879.

... "Foraavidt det høie Ministerium derhos har ønsket at modtage en Udtalelse fra Byraadet om, hvorvidt Vedtagelse af en Lov, i alt Fald væsentlig af det Indhold, som det berørte Lovforslag angiver, anses for ønskelig og stemmende med Kommunens Lær, skal man med den Bemærkning, at den for Randers Kjøbstad approberede Skattevedtægt for Tiden er Gjenstand for Revision ifølge Ministeriets Resolution af 17de Januar d. A., indskrænke sig til at erklære, at der, da Spørgsmaalet om at lægge Gjennemsnitsafgiften paa faste Eiendomme for de sidste 10 Aar før Skattevedtægtens Affattelse til Grund for deres fremtidige kommunale Beskatning ogsaa her i Byen iftedet for det i Loven af 11te Februar 1863 § 11 foreskrevne Tidrum fra 1853 til 1862 i Lovforslaget er betinget af derom af Byraadet indgivet Andragende og nærmere ministeriel Approbation, ikke for denne Kommunes Vedkommende havest Noget imod et saadant Lovforslags Vedtagelse at indvende."

52. Sobro Byraad, dat. den 11te Marts 1879.

... "Saafremt det nu ifølge Lov af 11te Februar 1863 § 11 skulde anses nødvendigt at fastholde Gjennemsnitsbeløbet af de faste Eiendommers Skatter i 1853—62, nemlig 2,326 Kr., som usvareligt Grundlag for de faste Eiendommers fremtidige Beskatning, vilde der derved